

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI KOMISIONERI

Nr. 1536/2 Prot.

Tiranë, më 31.08.2026

V E N D I M

Nr. 236, Datë 31.08.2026

Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, bazuar në nenin 32 dhe nenin 33, të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, mori në shqyrtim ankesën nr. 201 Regj., datë 10.08.2026, të paraqitur nga Fondacioni “Së Bashku”, kundër Inspektoriatit të Mbrojtjes së Territorit, Bashkia Durrës, në të cilën pretendohet diskriminim për shkak të “*aftësisë së kufizuar*”, lidhur me mungesën e aksesueshmërisë së trotuareve dhe të vendparkimeve të rezervuara pranë godinës së Njesisë Administrative Rrashbull.

Në përfundim të shqyrtimit të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues

Nga përmbajtja e ankesës së depozituar pranë Komisionerit rezulton se Fondacioni “Së Bashku”, ka ngritur pretendime për diskriminim për shkak të “*aftësisë së kufizuar*”, lidhur me mungesën e aksesueshmërisë së trotuareve dhe të vendparkimeve të rezervuara pranë godinës së Njesisë Administrative Rrashbull. Sipas pales ankuese, kjo mungesë aksesueshmërie krijon vështirësi për personat me aftësi të kufizuara në aksesimin e institucioneve publike të vendosura në këtë godinë. Ankuesja ka identifikuar si subjekt ndaj të cilit drejtohet ankesa Inspektoratin e Mbrojtjes së Territorit, Bashkia Durrës.

Masat që kërkohen nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi:

1. Pranimin e ankesës.
2. Konstatimin e diskriminimit për shkak të “*aftësisë së kufizuar*” ndaj personave me aftësi të kufizuara, lidhur me mungesën e aksesueshmërisë së trotuareve dhe të vendparkimeve të rezervuara pranë godinës së Njesisë Administrative Rrashbull.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Pas shqyrtimit paraprak të ankesës nr. 201 Regj., datë 10.08.2026, paraqitur nga Fondacioni “Së Bashku”, kundër Inspektoriatit të Mbrojtjes së Territorit, Bashkia Durrës, në të cilën pretendohet diskriminim për shkak të “*aftësisë së kufizuar*”, u vlerësua e nevojshme

administrimi i informacionit, sqarimeve dhe dokumentacionit shtesë, me qëllim identifikimin e qartë të subjektit përgjegjës, të veprimeve apo mosveprimeve konkrete të pretenduara dhe të rrethanave faktike që lidhen me pretendimin për diskriminim.

Në këtë kuadër, me shkresën nr. 1536/1, datë 11.08.2026, me lëndë “*Kërkesë për plotësim ankese*”, Komisioneri iu drejtua ankueses, duke i kërkuar që, brenda 10 (dhjetë) ditëve nga marrja dijani, të depozitonte:

- sqarime konkrete mbi rolin dhe kompetencat e Inspektoriatit të Mbrojtjes së Territorit, Bashkia Durrës, në lidhje me aksesueshmërinë e infrastrukturës së përmendur në ankese, si dhe veprimet ose mosveprimet konkrete që i atribuoheshin këtij institucioni;
- prova dhe fakte konkrete, përfshirë dokumentacion, fotografi, korrespondencë me institucionin apo çdo dokument tjetër, që të mbështesnin pretendimin e paraqitur, si dhe informacion nëse institucionit i ishte drejtuar më parë ndonjë kërkesë apo ankese për përmirësimin e situatës dhe cila kishte qenë përgjigja e tij;
- plotësimin dhe argumentimin e ankësës në përputhje me kërkesat e ligjit nr. 10221/2010, të ndryshuar, për identifikimin e qartë të subjektit përgjegjës, të veprimeve apo mosveprimeve konkrete të tij, si dhe të lidhjes shkakësore me trajtimin e pretenduar diskriminues.

Afati i përcaktuar për depozitimin e këtij informacioni dhe dokumentacioni ishte 10 (dhjetë) ditë nga marrja dijani e shkresës. Pas kalimit të këtij afati, ankuesja nuk depozitoi pranë Komisionerit informacionin, sqarimet apo dokumentacionin e kërkuar.

Në datën 24.08.2026, nëpërmjet email-it me lëndë “*Rikujtesë për plotësimin e kërkesës*”, nga ana e institucionit të KMD-së, i rikujtoi ankueses detyrimin për të depozituar informacionin dhe dokumentacionin e kërkuar, me qëllim vijimin e shqyrtimit të ankësës.

Në përgjigje të këtij email-i, po në datën 24.08.2026, ankuesja u shpreh: “*Institucioni në fjalë ndodhet në të njëjtën ndërtesë me institucione të tjera publike, siç është njësia administrative. Personat me aftësi të kufizuara shkojnë shpesh në këtë hapësirë për arsye të ndryshme, sepse po flasim për institucione publike që kanë detyrimin të jenë plotësisht të aksesueshme për personat me aftësi të kufizuara.*”

Nga shqyrtimi i kësaj përgjigjeje, Komisioneri konstaton se ajo nuk përmbush kërkesat e përcaktuara në shkresën nr. 1536/1, datë 11.08.2026 të KMD-së.

Në mënyrë të veçantë, ankuesja nuk ka dhënë sqarime konkrete mbi rolin, funksionet dhe kompetencat e Inspektoriatit të Mbrojtjes së Territorit, Bashkia Durrës, lidhur me aksesueshmërinë e trotuareve dhe vendparkimeve të përmendura në ankese dhe nuk ka identifikuar ndonjë veprim apo mosveprim konkret të këtij institucioni që të ketë sjellë apo kontribuar në situatën e pretenduar.

Gjithashtu, nuk është depozituar asnjë provë apo fakt konkret në mbështetje të pretendimeve, si dokumentacion, korrespondencë me institucionet përgjegjëse, kërkesa të mëparshme, ankesa apo përgjigje të institucioneve lidhur me problematikën e aksesueshmërisë së pretenduar.

Po kështu, përgjigjja e ankueses nuk përmban informacion nëse Inspektoriatit të Mbrojtjes së Territorit, Bashkia Durrës, ose ndonjë institucioni tjetër përgjegjës, i është drejtuar më parë ndonjë kërkesë për ndërhyrje apo përmirësim të situatës, çfarë është kërkuar konkretisht, kur është paraqitur kërkesa dhe cila ka qenë përgjigjja e institucionit.

Për më tepër, përgjigjja e datës 24.08.2026 mbetet në nivelin e një konstatimi të përgjithshëm mbi detyrimin ligjor të institucioneve publike për të garantuar aksesueshmërinë për personat me aftësi të kufizuara, pa identifikuar subjektin konkret përgjegjës për problematikën e pretenduar, pa përcaktuar veprimet apo mosveprimet konkrete të tij dhe pa evidentuar lidhjen shkakësore ndërmjet këtyre veprimeve apo mosveprimeve dhe trajtimit të pretenduar diskriminues.

Në nenin 1, të LMD ë vijim do t'i referohemi me shkurtesën Ligji për Mbrojtjen nga Diskriminimi nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar) përcaktohet se: *“Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, **aftësinë e kufizuar**, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër.”*

Bazuar në nenin 3, pika 1, të LMD, diskriminimi përcaktohet si: *“çdo dallim, përjashtim, kufizim apo preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim apo pasojë pengesën apo bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe me ligjet në fuqi.”*

Bazuar në nenin 7, pika 1, të LMD, përcaktohet se: *“Çdo veprim ose mosveprim i autoriteteve publike ose i personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash, përbën diskriminim.”*

Bazuar në nenin 33, pika 1, të LMD, përcaktohet se: *“1. Një person ose grup personash që pretendojnë se janë diskriminuar, ose një organizatë me interesa legjitimë që pretendon diskriminim në emër të një personi apo grupi personash, mund të paraqesë ankesë së bashku me provat e disponueshme para komisionerit, me shkrim ose, në raste përjashtimore, gojarisht, në mënyrë që të mund të mbahet procesverbal.”*

Gjatë shqyrtimit paraprak të ankesës dhe mbështetur në faktet dhe pretendimet e parashtruara nga ankuesi, Komisioneri vlerëson se, bazuar në nenin 33, pika 4, gërma “ç” të LMD, ku përcaktohet se: *“4. Ankesa nuk pranohet nëse: ç) është haptazi e pabazuar ose nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim.”*, ankesa objekt shqyrtimi nuk duhet të pranohet pasi nuk ka informacion të mjaftueshëm, për arsyet e mëposhtme:

Në rastin konkret, Komisioneri vlerëson se ankesa dhe dokumentacioni i administruar nuk përmbajnë informacionin dhe provat e nevojshme për të identifikuar në mënyrë të qartë subjektin përgjegjës, veprimet ose mosveprimet konkrete të pretenduara dhe lidhjen e tyre me diskriminimin për shkak të aftësisë së kufizuar.

Në mënyrë të veçantë, nuk është sqaruar roli dhe kompetenca konkrete e Inspektoriatit të Mbrojtjes së Territorit, Bashkia Durrës, në lidhje me aksesueshmërinë e trotuareve dhe vendparkimeve të pretenduara, si dhe nuk është identifikuar ndonjë veprim apo mosveprim i këtij institucioni që të mund të lidhet me situatën e pretenduar diskriminuuese. Gjithashtu, nuk janë paraqitur prova, dokumentacion apo korrespondencë që të mundësojnë verifikimin e gjendjes faktike dhe të rrethanave të çështjes.

Përgjigjja e ankueses, datë 24.08.2026, nuk adreson kërkesat e përcaktuara në shkresën nr. 1536/1, datë 11.08.2026, por kufizohet në një pohim të përgjithshëm mbi detyrimin e institucioneve publike për të garantuar aksesueshmërinë. Për rrjedhojë, ajo nuk sjell elemente të reja faktike ose provuese që të mundësojnë vijimin e shqyrtimit.

Sa më sipër, Komisioneri vlerëson se, për zhvillimin e një shqyrtimi administrativ efektiv, dokumentacioni i paraqitur nga pala ankuese duhet të jetë i plotë, i qartë dhe i mjaftueshëm për të mundësuar përcaktimin e objektit të ankesës, identifikimin e subjektit përgjegjës dhe verifikimin e fakteve të pretenduara. Provat e paraqitura duhet të lidhen drejtpërdrejt me objektin e ankesës dhe të shërbejnë për të konkretizuar rrethanat faktike, veprimet ose mosveprimet e pretenduara dhe pasojat e tyre. Një parashtrim i përgjithshëm mbi ekzistencën e një detyrimi ligjor për garantimin e aksesueshmërisë, pa u shoqëruar me të dhëna konkrete dhe dokumentacion mbështetës, nuk është i mjaftueshëm për të përcaktuar përgjegjësinë e një subjekti të caktuar dhe për të vlerësuar ekzistencën e një trajtimi diskriminues.

PËR KËTO ARSYE:

Bazuar në nenin 32 dhe nenin 33 të ligjit nr. 10 221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I:

1. Mospranimin e ankesës me nr. 201 Regj., datë 10.08.2026, të paraqitur nga Fondacioni “Së Bashku”, kundër Inspektoriatit të Mbrojtjes së Territorit, Bashkia Durrës, në të cilën pretendohet diskriminim për shkak të *“aftësisë së kufizuar”*.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONER

Genta TAFA (BUNGO)